

Lisää 2. Tim. 1:sta?
www.sley.fi/luennot/Raamattu/UT/2Tim/01OK.htm

Arvoisa Sisärengaslainen,

Kuoleman läheisyyden tajuaminen poistaa mielestä kaiken vähäarvoisen. Jäljelle jää vain se, mikä on tärkeää ja kestävä. Tästä näkökulmasta on hyvä nyt lukea Paavalin toista kirjettä Timoteukselle.

Kysymyksiä, esirukousaiheita yms. voit lähettää osoitteeseen pastori@tunti.com.

Paavali, Kristuksen Jeesuksen apostoli Jumalan tahdosta, sen lupauksen mukaisesti, jonka olemme saaneet elämästä Kristuksen Jeesuksen yhteydessä, tervehtii rakasta poikaansa Timoteusta. Isän Jumalan ja Herramme Kristuksen Jeesuksen armo, laupeus ja rauha sinulle! (2. Tim. 1:1-2)

Paavalin toinen kirje nuorelle ystävälleen ja työtoverilleen Timoteukselle on vanhan apostolin hengellinen testamentti ja jäähyväiskirje, jonka hän lähettää

vankeudesta, ilmeisesti Roomasta. Hän odottaa jättävänsä jo pian tämän elämän (lue 2. Tim. 4:5).

Minä kiitän Jumalaa, jota palvelen omatunto puhtaana, niin kuin jo esivanhempani ovat tehneet, ja muistan sinua rukouksissani lakkaamatta, päivin ja öin. Kun muistan kyyneleesi, tahtoisin taas nähdä sinut, jotta saisin sydämeni pohjasta iloita. Kiitän Jumalaa, kun muistan sen vilpittömän uskon, joka sinulla on ja joka oli jo isoäidilläsi Looiksella ja äidilläsi Eunikella; myös sinulla se on, siitä olen varma. (2. Tim. 1:3-5)

Timoteus on jo ainakin toisen polven kristitty. Ap.t. 16:1 kertoo Timoteuksen äidin olleen juutalaiskristitty. Hänen isoäitinsäkin on ehkä jo ehtinyt olla kristitty, tai sitten hän on ollut hurskas Vanhan liiton juutalainen. Ymmärtäähän Paavali omien esivanhempiensakin palvelleen Jumalaa

omatunto puhtaana ennen uuden liiton solmimista. Kristinusko on siis Jumalan suunnitelmassa suora jatkumo Vanhan liiton juutalaisuudelle, sitä eivät vain Jeesuksen aikana useimmat juutalaiset tajunneet, eivätkä näytä tajuavan vieläkään.

Siksi muistutan sinua, että puhaltaisit täyteen liekkiin Jumalan armolahjan, jonka sait silloin kun minä panin käteni sinun päällesi. Eihän Jumala ole antanut meille pelkuruuden henkeä, vaan voiman, rakkauden ja terveen harkinnan hengen. Älä siis häpeä todistaa Herrastamme äläkä häpeä minua, joka olen hänen takiaan vangittuna, vaan kärsi sinäkin vaivaa evankeliumin vuoksi. Siihen saat voimaa Jumalalta. (2. Tim. 1:6-8)

Timoteus on saanut Paavalin rukoillessa hänen puolestaan erityisen armolahjan virkansa hoitoa varten, mutta Raamatun opetuksen mukaan jokaisella kristityllä on oma armolahjansa sitä tehtävää varten, jonka

Jumala on hänelle suunnitelmissaan varannut (lue esim.1. Kor. 12:7). Siksi Paavalin kehoitus puhaltaa armolahja täyteen liekkiin on ajankohtainen meille jokaiselle. Mikä onkaan sinun armolahjasi?

Hän on meidät pelastanut ja kutsunut pyhällä kutsullaan, ei meidän tekojemme perusteella vaan oman päätöksensä ja armonsa mukaisesti, jonka hän jo ennen aikojen alkua soi meille antamalla meille Kristuksen Jeesuksen ja joka nyt on tullut julki, kun meidän Vapahtajamme, Kristus Jeesus, on ilmestynyt. Hän on kukistanut kuoleman ja tuonut valoon elämän ja katoamattomuuden lähettämällä maailmaan evankeliumin. (2. Tim. 1:9-10)

Lyhyessä hymnissä Paavali kiteyttää Jumalan pelastussuunnitelman ytimen. Ensinnäkin, pelastus on kokonaan Jumalasta, hänen armoaan, ei meidän omaa tekoamme. Toiseksi, pelastuksen perusta on Jumalan jo ennen aikojen alkua tekemässä suunnitelmassa. Kolmanneksi, Jumalan pelastussuunnitelma, suuri salaisuus (Ef. 1:9), on tullut julki, kun Hän tuli ihmiseksi pojassaan Jeesuksessa. Neljänneksi, Jeesus

kukisti pimeyden vallat ja toi pimeään kuoleman maailmaan elämän ja Jumalan valon. Viidenneksi, Jumalan pelatussuunnitelmassa on nyt se vaihe, jossa evankeliumia Jeesuksesta julistetaan kaikessa maailmassa. Tämä vaihe kestää aina siihen päivään asti, jolloin Jeesus tulee takaisin.

Sen kuuluttajaksi, apostoliksi ja opettajaksi minut on asetettu. Siksi minä saan kärsiä tätä kaikkea. En silti häpeä, sillä tiedän, keneen uskon, ja olen varma siitä, että hän kykenee varjelemaan sen, mikä on minun haltuuni uskottu, aina tulemisensa päivään asti. Pidä esikuvanasi niitä terveitä opetuksia, jotka olet minulta kuullut, ja säilytä se usko ja rakkaus, jonka Kristus Jeesus saa aikaan. Pidä meissä asuvan Pyhän Hengen avulla tallessa se hyvä, mikä on uskottu haltuusi. (2. Tim. 1:11-14)

Jumalan pelastusteot ja niihin perustuvat sanan lupaukset ovat varmoja ja muuttumattomia. Sen tähden meidän aikamme keskellä, jossa on muotia sanoa, ettei mistään voi tietää mitään varmaa, on hyvä rohkeasti liittyä Paavalin sanoihin: ”. . .

sillä tiedän, keneen uskon.” Pelastuksen asiassa on vain yksi totuus, ja se löytyy opetuksesta, joka on talletettu Raamattuun. Paavali kehottaa Timoteusta ja samalla meitä pysymään siinä opetuksessa.

Niin kuin tiedät, Aasian maakunnassa kaikki ovat luopuneet minusta, heidän joukossaan Fygelos ja Hermogenes. Herra osoittakoon laupeutta Onesiforoksen perheelle, koska hän on usein minua rohkaissut eikä ole hävennyt minua, vaikka olen vankina. Roomaan tultuaan hän päinvastoin ryhtyi tarmokkaasti etsimään, kunnes löysi minut. Osoittakoon Herra hänelle laupeutta tulemisensa päivänä! Ja kuinka paljon hän auttoi minua Efesoksessa, sen tiedät sinä parhaiten. (2. Tim. 1:15-18)

Ikävä tosiasia on se, että syystä tai toisesta monet luopuvat uskosta. Näin oli Paavalin aikana ja yhä edelleen. Siksi on tärkeää, että pidämme kiinni siitä, minkä olemme Jumalalta saaneet ja annamme Jumalan

hoitaa uskoamme. Raamattu, rukous, ehtoollinen ja uskovien yhteys ovat äärimmäisen tärkeitä asioita uskossa pysymisen kannalta.

Pähkäiltävää:

- Miten oman armolahjansa voisi puhaltaa täyteen liekkiin?
- Miksi monet luopuvat uskosta?